

samt Lov Nr. 170 af 20. Marts 1918 om Forandring i denne Lov ved Indlemmelsen indføres i de sønderjydske Landsdele med de i nærværende Lovforslag omhandlede Tillægsbestemmelser og Ændringer.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 2.

Østersøens Grænse mod Alssund formenes passende for Fiskeriets Vedkommende at kunne sættes ved Pontonbroen over Sundet ved Sønderborg, jfr. Loven af 2. Juni 1917 § 2.

Til § 4.

Ved Kysten af Sønderjylland findes fra gammel Tid en Del Vaaddrætssteder. Adgangen til ogsaa for Fremtiden at kunne benytte disse bør sikres. Den foreslaaede Bestemmelse svarer til den i Loven af 2. Juni 1917 § 33, 2. Stykke, næstsidste og sidste Punktum indeholdte Bestemmelse om Vaaddrætssteder i Limfjorden.

Til § 5.

Efter de i de sønderjydske Landsdele hidtil gældende Bestemmelser tilkommer der ikke, saaledes som efter dansk Lov, Kystejerne nogen Ret til Fiskeri med Aalegaarde, og en saadan Ret bør heller ikke ved Indlemmelsen tillægges Kystejerne i de sønderjydske Landsdele. Bestemmelserne i Loven af 2. Juni 1917, § 7 bør saaledes ikke udvides til at gælde i disse Landsdele.

Til § 7.

Brugsretten til Bundgarnspladser og Rusepladser har som Regel hidtil af vedkommende Myndigheder været overladt bestemte navngivne Fiskere. Retten til at benytte Pladsen har været givet saaledes, at Retten til enhver Tid kunde tilbagekaldes, og er bleven betragtet som en rent personlig Ret, der i ethvert Tilfælde bortfaldt ved Dødsfald. I nogle Tilfælde har dog en Plads uden særlig Tilladelse af ved-

kommende Myndighed, men upaataalt, været benyttet af en Fisker Aar efter Aar. I de Tilfælde, hvor en Fisker enten efter Tilladelse eller upaataalt Aar efter Aar forinden Indlemmelsen har indtaget og benyttet en Plads og saaledes reelt set har haft en Fortrinsret, bør han formentlig bevare denne i nogen Tid efter Genforeningen. Forholdet formenes passende at kunne si-destilles med Indtagelse og Benyttelse af en Bundgarnsplads efter Reglerne i Loven af 2. Juni 1917 § 5, saaledes at Fortrinsretten ligesom efter den citerede Lovbestemmelse bevares i 3 Aar, hvorefter de almindelige Regler om Indtagelse af Bundgarnspladser og om Indtagelse af Rusepladser kommer til Anvendelse.

Til § 8.

Efter derom fra sønderjydske Fiskere fremsat Ønske foreslaas der givet dem en passende Frist til ved Vedtægt at indføre regulerende Bestemmelser om Brugen af Snurpenot og af Driv- og Slæbevaad, hvilke Redskaber enten har været forbudte eller ikke benyttede i Sønderjylland. Forbud mod Brugen af Driv- og Slæbevaad, der er et her i Landet almindelig benyttet Redskab, bør dog formentlig indskrænkes til Sunde, Fjorde og Indvande, saaledes at Fiskere fra det øvrige Land ikke bliver afskaaret fra at benytte disse Vaad udfor de aabne Kyster. Fristen formenes passende at kunne sættes til Udgangen af Aaret 1922.

Til § 10.

Alle Særrettigheder til Fiskeri, der er hjemlede ved Privilegier eller anden særlig Adkomst, bør formentlig blive bestaaende i samme Omfang som hidtil i Mod-sætning til saadanne Tilladelser, der jfr. Bemærkningerne til § 7, ikke kan betragtes som Tilstaaelse af egentlige Særrettigheder, men kun som en Ordning af Fiskeriet, og som til enhver Tid kan forandres eller tilbagekaldes.